Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

escá æ uentre destruas. cú occideris indigentiá sacieta
te mirifica æ corruptibile hoc indueris incorruptio
ne sempitna. Hunc aut suauis é ni necessitas. æ aduer
sus istam. suauitatē pugno ne capiar: æ cotidianū
bellū gero inieiunis. sepius inseruitutē rediens
corpus meū. æ dolores mei uoluptate pellunt. Ham
fames æ sitis quidá dolores s. Vrunt. æ sic febris ne
cant ni alimtorū medicina succurrat. Quę quō psto
é ex collatione munerū tuoꝝ. inquib nrē infirmi
tati terra. æ aqua æ celū seruiunt calamitas deliciē
uocant. Hoc me docuisti. ut qué admodū medicinā
sic alimenta sumpturus accedá. sed dū adquietem
sāetatis ex indigentię molestia transeo. in ipso tran
situ in insidiatur laqueus cupiditatis. Ipse enī tran
situs uoluptas é. æ ñ é alias qua transeat. quā quo tran
sire cogit necessitas. Et cū salutis sit causa edendū æ
bibendū adiungit se tamquā pedissequa periculosa
iocunditas. æ plerumq; pire conat. ut ei causa fiat.
quod salutis causa me facere. vt dico vt uolo. nec
idē modus utriusq; é. Ham qd salutis satis é delec
tationi parū é. æ sepe incertū fit utrū adhuc ne
cessaria corporis cura subdiū petat an uoluma
ria cupiditatis fallacia ministerū subpetat. Ad hoc
incertū hilaresceit in felix anima. æ in eo pparat
excusationis patrocinū. gaudens ñ apparere
qd satis sit moderationi ualitudinis ut obten
tu salutis obumbrarit negociū uoluptatis.
His temptationib cotidie conor resistere æ in
uoco dexterā tuā. æ adte refero dētis meos. qua